



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové v právní věci

žalobkyně: **InsolCentrum, s.r.o.**, IČO 29008883
sídlem Hradecká 2526/3, 130 00 Praha 3
zastoupena advokátkou JUDr. Soňou Luňákovou
sídlem Hradecká 2526/3, 130 00 Praha 3

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného z 28. 12. 2022, čj. MV-220838-2/VS-2022

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci

1. Žalobkyně se domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí. Má za to, že správní orgány ji zkrátily na jejím právu na informace, neboť jí nesdělily informace o osobních údajích osoby oprávněné jednat ve věci sbírky „*Přímá pomoc obětem mimořádných událostí*“ pořadatele Člověk v tísni, o.p.s., IČO 25755277. A dále jí nesdělily doklady o hrubém

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

výtěžku sbírky a o nákladech spojených s jejím konáním. Ve stejném rozsahu též nebyly žalobkyni sděleny informace ke sbírce/mediální kampani „SOS milostivé léto” pořádané Člověkem v tísni.

2. Pro posouzení věci je podstatné, zda převáží právo na ochranu osobnosti dle čl. 10 Listiny základních práv a svobod (dále též „Listina“) před právem na informace dle čl. 17 odst. 5 Listiny a též, zda musel povinný subjekt zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděl v souvislosti s kontrolou sbírky a zda byl pro poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“), relevantní postup Člověka v tísni ohledně „SOS milostivé léto”.

2. Skutkový stav a napadené rozhodnutí

3. Žalobkyně požádala Magistrát hlavního města Prahy o poskytnutí následujících informací:

- (i) Ke sbírce Člověka v tísni „*Přímá pomoc obětem mimořádných událostí*“:
- a. jméno, příjmení, datum narození a adresu místa trvalého pobytu fyzické osoby oprávněné jednat ve věci sbírky jménem právnické osoby,
 - b. zda magistrát využil svého oprávnění se kdykoliv v průběhu konání sbírky přesvědčit, jestli je sbírka konána v souladu s oznámením a právními předpisy,
 - c. zda byl Člověk v tísni vyzván k předložení veškerých dokladů potřebných k provedení kontroly, a s jakým výsledkem,
 - d. den v roce, ke kterému je zpracovááno roční průběžné vyúčtování ve smyslu § 5 odst. 2 písm. h) zákona č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách,
 - e. zda proběhla každoroční kontrola průběžného vyúčtování sbírky a zda je čistý výtěžek sbírky využit výhradně ke stanovenému účelu sbírky,
 - f. výsledky průběžného vyúčtování za období dle jednotlivých let 2012–2022 v členění hrubý výtěžek, skutečné náklady spojené s konáním sbírky, čistý výtěžek, způsob využití čistého výtěžku ke konkrétním účelům,
 - g. doklady o hrubém výtěžku sbírky a o nákladech spojených s jejím konáním,
 - h. zda se Člověk v tísni dopustil v letech 2012–2022 přestupku v souvislosti s touto sbírkou.
- (ii) Ke sbírce Člověka v tísni „*SOS Milostivé léto*“:
- a. den písemného oznámení konání sbírky Magistrátu hlavního města Prahy,
 - b. den osvědčení o datu přijetí oznámení konání sbírky,
 - c. jméno, příjmení, datum narození a adresu místa trvalého pobytu fyzické osoby oprávněné jednat ve věci sbírky jménem právnické osoby,
 - d. doba konání sbírky – doba určitá nebo neurčitá,
 - e. účel sbírky,
 - f. den v roce, ke kterému je zpracovááno roční průběžné vyúčtování ve smyslu § 5 odst. 2 písm. h) zákona o veřejných sbírkách,
 - g. výsledky průběžného, resp. celkového vyúčtování sbírky v členění hrubý výtěžek, skutečné náklady spojené s konáním sbírky, čistý výtěžek, způsob využití čistého výtěžku ke konkrétním účelům,
 - h. zda byl pro tuto sbírku zřízen zvláštní bankovní účet,
 - i. doklady o hrubém výtěžku sbírky a o nákladech spojených s jejím konáním.

4. Magistrát vyzval k vyjádření k žádosti obecně prospěšnou společnost Člověk v tísni jako dotčenou osobu v rozsahu poskytnutí údajů – jméno, příjmení, datum narození, adresa trvalého pobytu osoby oprávněné jednat ve věci sbírky jménem Člověka v tísni, doklady o hrubém výtěžku sbírky a o nákladech spojených s konáním veřejné sbírky „*Přímá pomoc obětem mimořádných událostí*“. Člověk v tísni sdělil, že souhlasí s poskytnutím dokumentů týkající se veřejné sbírky, a to dokumentů poskytnutých v rámci průběžných vyúčtování, tj. o celkovém hrubém výtěžku sbírky, částce použité na pořádání sbírky, čistém výtěžku sbírky a použití čistého výtěžku sbírky, to vše v sumárních číslech za jednotlivá průběžná vyúčtování. V případě, že se na uvedených dokladech vyskytují osobní údaje jakýchkoli osob, požádal o jejich anonymizaci, neboť se jedná o osobní údaje. Člověk v tísni nesouhlasil s poskytnutím primárních účetních dokladů, a to jak na straně příjmů, tak nákladů, a s detailními účetními sestavami vzniklými zaúčtováním těchto dokladů. Člověk v tísni dále nesouhlasil s poskytnutím údajů ve formátu jméno, příjmení, datum narození a adresa místa trvalého pobytu osoby oprávněné jednat ve věci sbírky.
5. Magistrát žalobkyni požadované informace z větší části poskytl. Rozhodnutím z 14. 11. 2022, čj. MHMP 2045700/2022, sp. zn. S-MHMP 2013379/2022, odepřel poskytnutí informace v rozsahu jméno, příjmení, datum narození a adresu místa trvalého pobytu fyzické osoby oprávněné jednat ve věci sbírky jménem právnické osoby, a to jak v části žádosti týkající se sbírky „*Přímá pomoc obětem mimořádných událostí*“, tak v rozsahu části žádosti týkající se „*SOS Milostivé léto*“. Dále odepřel žalobkyni poskytnutí dokladů o hrubém výtěžku sbírky a o nákladech spojených s jejím konáním, a to opět u obou sbírek. Odepření odůvodnil tím, že v případě dokladů se jedná o informace, které získal povinný subjekt od třetí osoby při plnění úkolů v rámci kontrolní činnosti dle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (dále jen „kontrolní řád“), přičemž dle § 20 kontrolního řádu se na povinný subjekt vztahuje povinnost mlčenlivosti. K osobním údajům osoby oprávněné jednat ve věci sbírky jménem právnické osoby uvedl, že subjekt údajů s jejich poskytnutím nesouhlasil a pro poskytnutí není jiný právní důvod.
6. Žalobkyně proti rozhodnutí magistrátu podala odvolání, v němž argumentovala obdobně jako v nyní podané žalobě.
7. Žalovaný odvolání napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí magistrátu potvrdil. V odůvodnění uvedl, že magistrát upřednostnil právo na ochranu osobních údajů před právem na informace. V případě informací o osobě oprávněné jednat ve věci sbírky, která nedala s předáním osobních údajů souhlas, by bylo bez zákonného důvodu nepřiměřeně zasaženo do její osobní sféry. Údaje o osobě oprávněné jednat ve věci veřejné sbírky nejsou dohledatelné z žádného veřejně přístupného rejstříku, u neveřejných údajů pak dle žalovaného existuje legitimní požadavek na jejich ochranu a je plně důvodné žádat před zveřejněním těchto údajů souhlas dotčené osoby. Zákon o veřejných sbírkách s uveřejněním takových údajů nepočítá. K odmítnutí poskytnutí dokladů uvedl, že v informačním zákoně je v poznámce pod čarou jako zvláštní právní předpis zakládající povinnost mlčenlivosti při kontrolní a obdobné činnosti uveden na prvním místě zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, který od 1. 1. 2014 nahradil kontrolní řád. Ten upravuje v § 20 odst. 1 povinnost mlčenlivosti. Magistrát proto v souladu se zákonem odmítl poskytnout informace ve výše uvedeném rozsahu, neboť nebyl ze strany Člověka v tísni zbaven mlčenlivosti.
8. Žalovaný dále sdělením z 20. 1. 2023 sdělil žalobkyni k jejímu podnětu k přezkoumání postupu magistrátu ve věci mediální kampaně/veřejné sbírky „*SOS Milostivé léto*“, že „*SOS*

Milostivé léto” je součástí veřejné sbírky konané na základě osvědčení magistrátu. Člověk v tísní má osvědčenou sbírku „*Přímá pomoc obětem mimořádných událostí*”, která se koná na území České republiky od 1. 10. 2012 na dobu neurčitou, a to mimo jiné i za účelem přímé pomoci obětem mimořádných událostí jako jsou události ekonomické či sociální krize. Žalovaný uvedl, že účel sbírky je natolik široký, že v sobě zahrnuje také účel kampaně „*SOS Milostivé léto*”. Nejednalo se tedy o samostatnou sbírku.

3. Žalobní argumentace

9. Žalobkyně považuje napadené rozhodnutí za nezákonné. Navrhla, aby soud napadené rozhodnutí i rozhodnutí magistrátu zrušil a nařídil, aby žalobkyni byly poskytnuty informace v rozsahu, v jakém došlo k odmítnutí jejich poskytnutí.
10. V prvním žalobním bodu uvedla, že zákon o veřejných sbírkách ukládá v § 5 odst. 1 písm. b) bod 2 pořadateli sbírky uvést v oznámení konání sbírky *jméno, příjmení, datum narození a adresu místa trvalého pobytu fyzické osoby, oprávněné jednat ve věci sbírky jménem právnické osoby, a připojí doklad o bezúhonnosti této fyzické osoby obdobný výpisu z evidence Rejstříku trestů vydaný státem, ve kterém se v posledních 3 letech zdržovala nepřetržitě déle než 3 měsíce, který nesmí být starší 90 dnů, nebo čestné prohlášení v případě, že tento stát takový doklad nevydává*. Jednání této osoby právnickou osobu zavazuje. Žalobkyně má za to, že osoba oprávněná jednat ve věci sbírky jménem právnické osoby není v pozici soukromé osoby a musí strpět uvádění svých osobních údajů. Veřejnost má právo znát jméno osoby, která odpovídá a rozhoduje o finančních prostředcích ze sbírky v řádu miliard korun. Zveřejněním osobních údajů nemůže takové osobě vzniknout újma. Zveřejnění údajů zvýší důvěru veřejnosti v jednání organizátora sbírky. Žalobkyně je toho názoru, že povinný subjekt provádí úkoly v souvislosti s veřejnou sbírkou ve veřejném zájmu. Magistrát dle žalobkyně pochybil, když si vyžádal souhlas dotčené osoby a po vyjádření jejího nesouhlasu odmítl žalobkyni informaci poskytnout. Magistrát též pochybil, když upřednostnil právo na ochranu osobnosti a osobních údajů před právem na informace. Žalovaný se s touto argumentací v rámci odvolání nevypořádal vůbec nebo jen částečně.
11. V druhém žalobním bodu žalobkyně uvedla, že dle § 19 informačního zákona *umožnění přístupu k informacím nebo poskytnutí informací za podmínek a způsobem stanoveným tímto zákonem není porušení povinnosti zachovávat mlčenlivost uložené zvláštními zákony*. Dále odkázala na § 20 odst. 3 kontrolního řádu, dle kterého *kontrolujícího nebo přizvanou osobu může povinnosti mlčenlivosti zprostit ten, v jehož zájmu tuto povinnost kontrolující nebo přizvaná osoba má, anebo ve veřejném zájmu nadřazená osoba kontrolujícího*. Dle žalobkyně by bylo vhodnější, pokud by magistrát požádal o zproštění nadřazenou osobu. Příjmy obecně prospěšné společnosti Člověka v tísní nejsou příjmy z podnikání, Člověk v tísní se neúčastní hospodářské soutěže, není v pozici soukromé osoby, u které by bylo třeba chránit její právo jako např. obchodní tajemství. Požadované informace nemají materiální ani nemateriální hodnotu, neboť je nelze v obchodních vztazích nijak využít. Zájem na kontrole transparentnosti sbírky převažuje nad zájmem ochrany práv Člověka v tísní.
12. Ve třetím bodě žalobkyně namítala nezákonný postup veřejné sbírky. Sbírkou „*SOS Milostivé léto*” nelze zařadit pod obecnou sbírku „*Přímá pomoc obětem mimořádných událostí*”. Žalobkyně v postupu organizátora veřejné sbírky „*SOS Milostivé léto*” spatřuje možné obcházení účelu zákona o veřejných sbírkách. Postup žalovaného i magistrátu nebyl správný, když nerozhodl, že sbírku „*SOS Milostivé léto*”, která nesplňuje formální náležitosti, nelze konat nebo neuplatil postup při spáchání přestupku při konání sbírky. Žalobkyni byly poskytnuty pouze informace týkající se sbírky „*Přímá pomoc obětem*”

mimořádných událostí“, jejíž součástí je „SOS Milostivé léto“. O veřejné sbírce „SOS Milostivé léto“ tak magistrát neposkytl žádnou informaci. Veřejná sbírka „SOS Milostivé léto“ neexistuje, nebyla magistrátu oznámena, nemá samostatné osvědčení, nemá stanovenou dobu konání, určený speciální účel, nelze ji samostatně vyúčtovat.

4. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný má za to, že žaloba je nedůvodná; navrhl, aby ji soud zamítl. Osoba oprávněná jednat ve věcech veřejné sbírky není veřejně činnou osobou, funkcionářem ani zaměstnancem veřejné správy. Člověk v tísni je soukromoprávním subjektem, údaje o fyzické osobě oprávněné za ni jednat ve věcech veřejné sbírky nejsou evidovány a zveřejněny v centrální evidenci sbírek. Tyto údaje nejsou veřejně přístupné, lze je proto zpracovávat výlučně na základě zákonného důvodu nebo se souhlasem. Institut fyzické osoby oprávněné jednat ve věci sbírky jménem právnické osoby je speciální úpravou zastoupení dle § 31 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, který má umožnit bezproblémové uplatňování kontroly a dozoru nad konáním veřejné sbírky. Veřejná činnost ani veřejné působení této osoby ze zákona o veřejných sbírkách nevyplývají.
14. K druhému bodu žalovaný uvedl, že § 19 informačního zákona je obecnou úpravou prolomení povinnosti mlčenlivosti, která je modifikována § 11 odst. 3 téhož zákona. Člověk v tísni magistrát povinnosti mlčenlivosti nezbavil. Veřejný zájem z žádosti o informace patrný nebyl.
15. K třetímu žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že podnět byl vyřízen samostatně sdělením, a že námitky nesměřují proti napadenému rozhodnutí ani způsobu vyřízení žádosti o informace, proto nemohou být relevantní v projednávané věci.

5. Posouzení soudem

16. Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, s čímž žalobkyně souhlasila výslovně a žalovaný konkludentně [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu dle § 75 odst. 1 s. ř. s.
17. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
18. Žaloba není důvodná.
19. Soud v první řadě konstatuje, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné. Žalobkyně namítala, že žalovaný se s její argumentací nevypořádal vůbec či jen částečně. To ovšem není pravda.
20. Rozhodnutí správního orgánu je nepřezkoumatelné mj. tehdy, pokud z něj není zřejmé, jakými úvahami se správní orgán řídil [rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) z 28. 8. 2007, čj. 6 Ads 87/2006-36, č. 1389/2007 Sb. NSS]. Správní orgán se nemusí podrobně vypořádat s každou námitkou účastníků řízení, ale z odůvodnění rozhodnutí musí být zřejmé, jaký má náhled na podstatné aspekty věci a proč považuje námitky účastníků za liché (rozsudek NSS z 27. 5. 2015, čj. 6 As 152/2014-78, bod 23 a judikatura tam citovaná). Těmto náležitostem žalovaný dostál. Žalovaný se k jednotlivým námitkám vyjádřil zcela dostatečným a přezkoumatelným způsobem a řádně vysvětlil, proč je nepovažuje za důvodné. To, že žalobkyně s tímto posouzením nesouhlasí, nezakládá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

21. Žalobkyně předně namítala, že magistrát měl v projednávané věci upřednostnit právo na informace před právem na ochranu osobních údajů. Odkázala přitom na § 5 odst. 1 písm. b) bod 2 zákona o veřejných sbírkách.
22. K tomu soud uvádí, že toto ustanovení se vztahuje na oznámení veřejné sbírky krajskému úřadu, resp. magistrátu, nikoli k údajům, jež jsou zveřejňovány žalovaným v centrální evidenci sbírek. Dle § 26 odst. 2 zákona o veřejných sbírkách *ministerstvo vede centrální evidenci sbírek. Příslušné krajské úřady oznamují ministerstvu všechny právnické osoby konající sbírku, účel a způsob konání sbírky, název banky a číslo bankovního účtu, na kterém jsou příspěvky shromažďovány, a to ve lhůtě do 14 dnů od zahájení konání sbírky. Ve stejné lhůtě oznamují příslušné krajské úřady ministerstvu všechna rozhodnutí o tom, že sbírku nelze konat podle § 21 odst. 1, nebo o jejím dočasném zastavení podle § 21 odst. 2 anebo o změně účelu sbírky podle § 19. Zákon tudíž nepočítá s uveřejněním informací týkající se osoby oprávněné jednat jménem právnické osoby ve věci veřejné sbírky.*
23. Dle § 8a informačního zákona *informace týkající se osobnosti, projevu osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.*
24. Dle § 5 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, je správce *oprávněn zpracovávat osobní údaje, pokud je to nezbytné pro splnění a) povinnosti, která je správcí uložena právním předpisem, nebo b) úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je správce pověřen.*
25. Dle čl. 6 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 z 27. 4. 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (dále též „GDPR“), je zpracování osobních údajů *zákonné, pouze pokud je splněna nejméně jedna z těchto podmínek a pouze v odpovídajícím rozsahu: a) subjekt údajů udělil souhlas se zpracováním svých osobních údajů pro jeden či více konkrétních účelů; b) zpracování je nezbytné pro splnění smlouvy, jejíž smluvní stranou je subjekt údajů, nebo pro provedení opatření přijatých před uzavřením smlouvy na žádost tohoto subjektu údajů; c) zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje; d) zpracování je nezbytné pro ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné fyzické osoby; e) zpracování je nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce; f) zpracování je nezbytné pro účely oprávněných zájmů příslušného správce či třetí strany, kromě případů, kdy před těmito zájmy mají přednost zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů vyžadující ochranu osobních údajů, zejména pokud je subjektem údajů dítě.*
26. Z uvedené úpravy plyne, že jednou ze zákonných výjimek z práva na informace je poskytování osobních údajů. Obecně platí, že osobní údaje lze poskytnout pouze se souhlasem subjektu údajů, ledaže lze uplatnit některou ze zákonných výjimek. V případě, že se žádná ze zákonných výjimek neuplatní a souhlas není dán, nepřichází poskytnutí osobních údajů v úvahu (rozsudek NSS z 8. 2. 2023, č. j. 1 As 66/2022-38, bod 15 a 16 a judikatura tam citovaná).
27. Informace v rozsahu *jména, příjmení, datum narození a adresu místa trvalého pobytu* osoby oprávněné jednat za pořadatele sbírky jsou bezpochyby osobními údaji (čl. 4 odst. 1 GDPR).

28. V posuzované věci není dána žádná ze zákonných výjimek (žalobkyně žádnou z výjimek ani netvrdí). Magistrát se proto před vydáním rozhodnutí zcela správně obrátil na Člověka v tísní a požádal o udělení souhlasu s poskytnutím údajů o osobě oprávněné jednat jménem právnické osoby ve věci veřejné sbírky. Člověk v tísní jako dotčená osoba vyjádřil svůj nesouhlas. V takovém případě nemohl magistrát osobní údaje žalobkyni poskytnout a postupoval správně, pokud jejich poskytnutí odmítl.
29. Žalobkyně namítala, že osoba oprávněná jednat ve věci sbírky jménem právnické osoby není v pozici soukromé osoby a musí strpět uvádění svých osobních údajů. To však ze zákona o veřejných sbírkách neplyne. *Veřejnost* sbírky znamená, že je pořádána pro veřejně prospěšný účel a může se do ní zapojit široká veřejnost (§ 1 odst. 1 zákona o veřejných sbírkách). Ze zákona však neplyne, že by osoba jednáající za pořadatele sbírky byla veřejně činnou osobou či vykonávala výkon veřejné správy. Tato osoba zůstává nadále soukromou osobou, pouze je oprávněna jednat za pořádající právnickou osobu.
30. Žalobkyně argumentovala judikaturou NSS (rozsudky z 6. 2. 2019, č. j. 9 As 429/2018-35, č. 3864/2019 Sb. NSS, a z 8. 11. 2019, č. j. 9 As 242/2019-47), která však není příslušná.
31. Věc č. j. 9 As 429/2018-35 se týkala zveřejnění rozsudku, v jehož odůvodnění bylo zveřejněno jméno osoby, která opakovaně vystupovala jako obecný zmocněnec a která se veřejně prezentovala jako specialista na dopravní právo a obhajobu přestupků. NSS shrnul, že: *„stěžovatel skutečně vystupoval v daném řízení jako osoba, která tuto činnost provádí systematicky a čerpá z ní prospěch. Zároveň ale nechce nést odpovědnost, která je s takovou činností spojena v případě skutečných profesionálů, tedy typicky advokátů. Nyní posuzovanou kasační stížností se tak stěžovatel fakticky domáhá toho, aby mohl tuto činnost nadále systematicky vykonávat, aby z ní mohl čerpat finanční a jiný prospěch, aby ji mohl veřejně inzerovat, aby se mohl chlubit svými úspěchy, ale zároveň aby se mohl stáhnout zpět do svého soukromí a dovolávat se ochrany osobních údajů, pokud se při této činnosti dopustí něčeho, co si nepřeje zveřejňovat. Taková snaha ovšem není a nemá být pokryta ochranou soukromí, informačního sebeurčení a osobních údajů. Jak přesvědčivě rozebral již krajský soud, je to sám stěžovatel, kdo svými profesními aktivitami do veřejného prostoru vstupuje (bod 20 a 21). O takovou situaci se v nyní posuzované věci zjevně nejedná.*
32. Ve věci č. j. 9 As 242/2019-47 řešil NSS zveřejnění titulu, jména, příjmení a města zástupce žadatele o informaci dle informačního zákona. Pro NSS bylo opět podstatné, že podávání žádostí v pozici obecného zmocněnce bylo zjevně součástí zástupcova života profesního, nikoli soukromého, v němž by bylo třeba respektovat jeho soukromí a informační sebeurčení a osobní údaje.
33. V obou případech navíc platilo, že jak zveřejnění rozsudku, tak zveřejnění rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace, bylo v souladu se zákonem. V případě zveřejnění rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti o informace a částečném poskytnutí informací byl povinný subjekt dokonce povinen tyto údaje zveřejnit (§ 5 odst. 3 informačního zákona).
34. V posuzované věci již soud shora vysvětlil, že zákonná úprava nepředpokládá zveřejnění informací o osobě oprávněné jednat za pořadatele sbírky. Jde o osobu, jejíž údaje nejsou veřejně přístupné a která nevystupuje jako veřejně činná osoba, ani osoba v pozici profesionála. Soud se ztotožňuje s posouzením žalovaného, že smyslem institutu osoby oprávněné jednat ve věci veřejné sbírky jménem právnické osoby je umožnit bezproblémové fungování sbírky a její kontrolu.

35. Magistrát nepochybil, když upřednostnil právo na ochranu osobnosti a osobních údajů podle čl. 10 Listiny před právem na informace dle § 17 odst. 5 Listiny, a též nepochybil, když si vyžádal souhlas dotčené osoby a po vyjádření jejího nesouhlasu odmítl poskytnout informaci žalobkyni. Žalovaný obdobnou odvolací argumentací posoudil správně, a první žalobní námitka tudíž není důvodná.
36. Ve druhém žalobním bodě namítala žalobkyně neposkytnutí dokumentů o hrubém výtěžku a nákladech sbírky. Poukazovala na § 19 informačního zákona a § 20 odst. 3 kontrolního zákona. Současně uvedla, že magistrát měl požádat o zproštění mlčenlivosti nadřízenou osobu, nikoli Člověka v tísni jako dotčenou osobu.
37. Dle § 11 odst. 3 informačního zákona platí, že *informace, které získal povinný subjekt od třetí osoby při plnění úkolů v rámci kontrolní, dozorové, dohledové nebo obdobné činnosti prováděné na základě zvláštního právního předpisu, podle kterého se na ně vztahuje povinnost mlčenlivosti anebo jiný postup chránící je před zveřejněním nebo zneužitím, se neposkytují. Povinný subjekt poskytne pouze ty informace, které při plnění těchto úkolů vznikly jeho činností.*
38. Dle § 19 informačního zákona platí, že *umožnění přístupu k informacím nebo poskytnutí informací za podmínek a způsobem stanoveným tímto zákonem není porušení povinnosti zachovávat mlčenlivost uložené zvláštními zákony.*
39. Dle § 20 odst. 3 kontrolního řádu platí, že *kontrolujícího nebo přizvanou osobu může povinnost mlčenlivosti zprostit ten, v jehož zájmu tuto povinnost kontrolující nebo přizvaná osoba má, anebo ve veřejném zájmu nadřízená osoba kontrolujícího.*
40. Vztahem § 11 odst. 3 a § 19 informačního zákona se NSS již zabýval. Uvedl, že informace, na něž se vztahuje povinnost zachovávat mlčenlivost lze poskytnout tehdy, pokud tomu nebrání některý z důvodů odepření informací (rozsudek NSS ze 17. 6. 2010, č. j. 1 As 28/2010-86, č. 2128/2010 Sb. NSS). Právě § 11 odst. 3 informačního zákona přitom představuje jednu z těchto výjimek: *„ustanovení § 19 zákona o svobodném přístupu k informacím je úpravou obecnou, která upravuje generální prolomení povinnosti zachovávat mlčenlivost. Střet práva na informace a povinnosti zachovávat mlčenlivost je tak výslovně vyřešen ve prospěch poskytování informací. Nicméně, tato obecná úprava je modifikována právě speciálním ustanovením § 11 odst. 3 uvedeného zákona, které za splnění v něm stanovených podmínek toto obecné pravidlo odsouvá stranou. [...] Tato omezení jsou mj. vypočtena v § 11 zákona o svobodném přístupu k informacím a právě § 11 odst. 3 výslovně odepírá možnost poskytnout informace, na které, za splnění dalších podmínek, doléhá povinnost zachovávat o nich mlčenlivost. V tomto případě se nejedná o porušení ústavního práva na informace, jak to dovodil krajský soud, ale o zákonem stanovený speciální důvod odepření poskytnutí informací“* (rozsudek NSS z 26. 11. 2013, č. j. 2 As 66/2013-25, důraz doplněn; obdobně též rozsudek NSS z 13. 11. 2014, č. j. 4 As 203/2014-28, bod 14 a 15).
41. Údaje, které žalobkyně požadovala, se magistrát dozvěděl v rámci své kontrolní činnosti. Na věc bylo proto nutné aplikovat § 11 odst. 3 informačního zákona a § 20 odst. 3 kontrolního řádu.
42. Jak bylo výše uvedeno, magistrát požádal Člověka v tísni o souhlas dotčené osoby s předáním údajů, který vyslovil svůj nesouhlas. Soud se ztotožnil s názorem magistrátu i žalovaného, že ze samotné žádosti žalobkyně o poskytnutí informací dle informačního zákona nevyplývá veřejný zájem. Žádost není ničím odůvodněná, pouze se opírá o

informační zákon. Samotná výše prostředků, které byly ve sbírce vybrány, nemůže dle soudu představovat veřejný zájem. Magistrát proto postupoval správně, když se obrátil s žádostí o souhlas pouze na Člověka v tísni.

43. Druhá žalobní námitka není důvodná.

44. Ve třetím žalobním bodě žalobkyně namítala nezákonný postup veřejné sbírky.

45. Soud k této námitce pouze konstatuje, že námitky se nevztahují k napadenému rozhodnutí žalovaného, jehož soudní přezkum je předmětem tohoto řízení. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že podnětem k přezkoumání postupu magistrátu ve věci „SOS Milostivé léto” se bude zabývat samostatně. Žalobkyně byla informována samostatným sdělením ze dne 20. 1. 2023, v němž jí bylo sděleno, že „SOS Milostivé léto” je součástí veřejné sbírky „*Přímá pomoc obětem mimořádných událostí*”. Žalobkyně se ve své žádosti o poskytnutí informací domáhala mimo jiné sdělení informací k „SOS Milostivé léto”. Tyto informace jí byly až na informace o osobě oprávněné jednat ve věci sbírky jménem právnické osoby a dokladů týkajících hrubého výtěžku sbírky a o nákladech spojených s jejím konáním poskytnuty.

46. Třetí žalobní námitka proto není důvodná.

6. Závěr a náklady řízení

47. Soud dospěl k závěru, že žalobní námitky nejsou důvodné, a žalobu proto výrokem I. zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

48. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný byl ve věci plně úspěšný, avšak nevznikly mu žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Praha 23. ledna 2024

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu